

Arrest

nr. 174 245 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op X geboren in X, waar u ook woonde. U bent een soenniet van Arabische origine.

In 2007 trouwde u met uw sjiitische ondertussen ex-vrouw Zahra'a (M.L.) en u kreeg twee kinderen, Karar en Hussein. Tijdens uw huwelijk werd u vaak gekleineerd en uitgelachen door uw sjiitische schoonfamilie omdat dat u soenniet bent. Op 14.07.2013 liep uw vrouw voor de zoveelste keer kwaad weg naar haar ouders. De dag nadien, op 15.07.2013, kreeg u een telefoontje van de broers van uw vrouw, Jasim en Ali (M.L.), die wilden dat u van uw vrouw scheidde, anders zouden ze u vermoorden. Daarop dook u onder bij uw oom. Op 20.07.2013 kwamen vier personen van Asa'eb Ahl al-Haqq (AAH), waaronder uw twee schoonbroers, naar uw ouderlijk huis.

Daar ontstond een woordenwisseling en hevige ruzie met uw vader, waarop die werd doodgeschoten. U dook gedurende 2 maanden en 5 à 10 dagen onder in Kirkuk bij de neef van uw vader. Op 09.10.2013 vertrok u met de auto uit Irak naar Turkije. In Turkije vroeg u asiel aan voor uzelf en uw kinderen. Op 17.04.2014 scheidde u via een volmacht aan uw moeder van uw vrouw. Verder verkreeg uw moeder het hoederecht over uw kinderen. U bleef in Turkije tot 25.07.2015. Daarna reisde u verder door naar België waar u op 26.08.2015 asiel heeft aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten voor: identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart, overlijdensakte vader, huwelijksakte, afstand van kinderen door ex-vrouw, volmacht voor moeder om te scheiden, beslissing scheiding rechtbank. Verder legde u volgende foto's of kopieën van documenten voor: paspoort, woonkaart, identiteitsdocumenten en paspoorten zonen, en inschrijving bij UNHCR in Turkije.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw sjiitische schoonbroers in Irak van u verlangden dat u als soenniet zou scheiden van hun (sjiitische) zus – als u dat niet zou doen, dreigden zij er zelfs mee u te doden (CGVS, dd. 08.02.2016, p. 9-10). Daarnaast vreest u bij een terugkeer naar Irak ook dat men u zal vermoorden omdat u een soenniet bent. Na grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal echter beslist dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kunnen uw problemen met uw schoonbroers – volgens u leden van de militie Asaeb Ahl al-Haq (AAH) – geen aanleiding geven tot de toekenning van het vluchtelingenstatuut zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie omwille van de volgende redenen. Uit uw verklaringen blijkt dat de eis van uw schoonbroers eruit bestond dat u van uw vrouw (hun zus) zou scheiden omdat u een soenniet was. Zij zouden u in deze context reeds jarenlang gekleineerd en uitgelachen hebben – als zij u in juli 2013 ook met de dood bedreigden, besloot u uit Bagdad weg te gaan (eerst naar Kirkuk en een paar maand later naar Turkije) (CGVS, dd. 08.02.2016, p. 9). Welnu, tijdens uw verblijf in Turkije stemde u ermee in om van uw vrouw te scheiden – door middel van een volmacht voor uw moeder – wat voor de rechtbank voltrokken werd op 17 april 2014. Daarenboven heeft uw schoonfamilie de voogdij over uw kinderen aan uw moeder overgelaten na betaling van 3 miljoen IQD (om deze scheiding, voogdij en bijhorende juridische procedure te staven, legt u een aantal documenten neer: huwelijksakte, volmacht aan moeder om te kunnen scheiden, beslissing scheiding rechtbank, afstand van en voogdij over kinderen, zie documenten 5, 6, 7, 9) (CGVS, dd. 08.02.2016, p. 7-8). Op deze manier blijkt dat de banden met uw schoonfamilie verbroken werden, wat neerkomt met een inwilliging van de eis van uw schoonbroers (nl. dat u van uw vrouw zou scheiden). Bijgevolg kan aangenomen worden dat het motief van de door u aangehaalde dreiging vanwege uw schoonbroers is tenietgedaan en dat de door u hierom ingeroepen vrees als niet meer actueel kan beschouwd worden. In de nasleep van de door u schoonbroers geuite dreiging in juli 2013 werd uw vader omgebracht toen uw schoonbroers naar uw ouderlijk huis kwamen om u te zoeken; uzelf was op dat moment al niet meer thuis (CGVS, dd. 08.02.2016, p. 9, p. 15). Het overlijden van uw vader staft u met een overlijdensakte (document 8). Er kan evenwel begrip opgebracht worden voor de dood van uw vader, maar dit verandert echter niets aan bovenstaande analyse. Uit de door u geschetste omstandigheden blijkt immers dat zijn dood eerder het gevolg was van een uit de hand gelopen ruzie, eerder dan van een intentionele poging tot moord ("Ik weet niet of het hun intentie was om iemand te doden of niet, maar er is dus een discussie ontstaan of mijn vader ging in discussie met hen wat ertoe heeft geleid dat ze hem hebben doodgeschoten", CGVS, p. 16). In ieder geval vond dit incident plaats lang voor u tegemoet kwam aan de eis van uw schoonbroers en van uw vrouw scheidde. Het spijtige overlijden van uw vader in juli 2013 toen uw schoonbroers u zochten (op het moment dat u nog getrouwd was met hun zus), verandert niets aan de vaststelling dat het motief van de dreiging vanwege uw schoonbroers weggenomen werd sinds uw scheiding in april 2014, waardoor gesteld kan worden dat uw vrees omwille van deze dreiging niet meer actueel is.

Ten tweede haalt u doorheen uw gehoor een aantal keer aan dat u in uw land vreest vermoord zou worden omwille van het feit dat u soenniet bent.

Zo werd u gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Irak en waarom uw schoonfamilie u nog steeds zou zoeken. U antwoordt dat u niemand heeft in Irak en dat "gezien de situatie daar, ook al zou ik niet die problemen en de scheiding hebben met hun, met de zus, zou ik door elke andere militie vermoord kunnen worden omdat het hun doel is om de soennieten uit te roeien." (CGVS, p. 18). Op de vraag waarom uw schoonbroers nog naar u op zoek zouden zijn, verklaart u dat ze u in de periode na de moord op uw vader en toen u nog in Turkije was, zouden zijn blijven zoeken "omdat die milities eigenlijk elke soenniet willen vermoorden" (CGVS, p. 16).

Deze verklaringen die u in verband met deze vrees voor terugkeer naar Irak aanhaalt hebben evenwel slechts betrekking op de algemene situatie voor soennieten in Bagdad en getuigen niet van een persoonlijke gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg blijken uit deze verklaringen geen gepersonaliseerd en objectief risico voor vervolging.

Gevraagd naar concretere indicaties van uw verklaringen dat men naar u op zoek zou zijn omdat u soenniet bent, kan u echter niet in detail treden. Zo blijft u vaag in uw verklaringen over de bezoeken aan uw ouderlijk huis (CGVS p. 16) en slaagt u er niet in om concrete elementen aan te reiken om uw vrees aannemelijk te maken. U verklaart wel dat men op uw huis had geschreven dat het van soennieten was ("dit huis is van soennieten en ze verdienen het niet om te leven", CGVS p. 10) maar hiervan heeft u geen enkel begin van bewijs (hoewel uw familie wel de moeite zou genomen hebben om dit door een familielid te laten overschilderen) en weet u bovendien niet wie dit zou gedaan hebben (CGVS, p. 16-17). U legt hier met andere woorden enkel vage en blote beweringen af, zonder ze verder te concretiseren. Dientengevolge concludeert het Commissariaat-generaal dat u op deze manier geen overtuigende elementen aanreikt die een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie zouden kunnen rechtvaardigen.

Op basis van bovenstaande elementen blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie. De door u neergelegde originele documenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart) en de neergelegde foto's of kopieën van documenten (paspoort, woonkaart, identiteitskaarten en paspoorten zonen, en inschrijving UNHCR te Turkije) veranderen op zich niets aan bovenstaande vaststellingen daar ze louter betrekking hebben op persoonsgegevens van u en uw familie. De overige documenten (zoals de overlijdensakte van uw vader en de documenten in verband met uw scheiding) werden reeds besproken (zie boven).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad.

De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Hij verwijst naar de aangevoerde feiten en benadrukt dat hij problemen kende met vier leden van Asaeb Ahl al Haq (AAH). Tevens verwijst hij naar informatie omtrent de macht van deze militie.

Volgens verzoeker is de aangevoerde vrees wel nog actueel. Hij wordt nog steeds gezocht door zijn schoonfamilie en leden van AAH. De scheiding heeft dit helaas niet veranderd. De reden is dat hij niet wilde meewerken met de sjiieten. Verzoeker legt ter staving hiervan een klacht neer die werd ingediend op 15 februari 2016. In deze klacht wordt uitdrukkelijk gesteld dat gewapende mannen hem kwamen zoeken. Voorts legt verzoeker recente foto's neer van het huis van zijn moeder en zijn kinderen. De muren zijn volledig beklad met teksten en leuzen tegen de soennieten. Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat hij zijn verklaringen over de bezoeken aan en het bekladden van zijn huis niet bewees, tonen de voormelde documenten aan dat hij nog wordt gezocht. Na de Amerikaanse invasie in 2003 werden soennieten volledig buitengesloten.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij wijst op de inhoud van de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" van oktober 2014. Verder wijst hij op de veiligheidssituatie in Bagdad en geeft hij enkele voorbeelden van recente zware aanslagen in Bagdad. De dreiging van IS heeft ervoor gezorgd dat er een muur rond Bagdad wordt gebouwd. Daarnaast zijn er ontvoeringen, mishandelingen en moorden in Bagdad. De sjiitische milities, criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen zijn hiervoor verantwoordelijk. Soennieten lopen een groter risico om hiervan slachtoffer te worden. Verzoeker bevindt zich, te meer nu hij reeds problemen kende met zijn sjiitische schoonfamilie, in een kwetsbare positie als soenniet. Derhalve is een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet aangetoond.

2.1.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): algemene informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad (bijlagen 2, 7-12), een betaling door zijn moeder aan zijn schoonfamilie die zich reeds in het administratief dossier bevindt (bijlage 3; administratief dossier, map 'documenten'), een klacht van 15 februari 2016 (bijlage 4) en twee foto's (bijlagen 5-6).

2.1.4. Bij brief van 8 juni 2016 brengt verzoeker middels een aanvullende nota volgende stukken bij: vertaling van stuk 4 en stuk 3 bij het verzoekschrift en een psychologisch verslag.

Ter terechtzitting blijkt dat deze nota door de diensten van de Raad niet werd overgemaakt aan verweerder.

2.1.5. Op 20 juni 2016 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Het betreft de COI Focus "Irak: de actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 20 juni 2016.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Uit zowel de door verzoeker aangevoerde (rechtsplegingsdossier, stuk 1) als de door verweerder aangebrachte (rechtsplegingsdossier, stuk 8; administratief dossier, map 'landeninformatie') informatie blijkt dat de sjiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken. Waar uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd, dienen in hoofde van verzoeker echter bijkomende individuele factoren in aanmerking genomen te worden.

Zo wordt door verweerder in de bestreden beslissing noch ter terechtzitting betwist dat verzoeker vroeger gehuwd was met een sjiitische vrouw, dat hij met deze vrouw echtelijke problemen kende en dat hij in dit kader problemen ondervond met zijn schoonfamilie. Evenmin wordt betwist dat leden van deze familie lid waren van AAH, verzoeker met de dood bedreigden met het doel hem te dwingen te scheiden en verzoekers vader doodden. Verder blijkt dat verzoekers kinderen bij verzoekers echtscheiding werden toegewezen aan verzoekers moeder; een beslissing waarop zowel verzoekers echtgenote als haar familie later mogelijk spijt van zullen krijgen.

Dat niet betwist wordt dat verzoeker, als soenniet, in het verleden reeds (ernstige) problemen kende met leden van AAH, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet een duidelijke aanwijzing dat zijn vrees voor vervolging gegrond is en dat zijn risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat zulke goede redenen *in casu* voorhanden zijn omdat verzoeker uit de echt gescheiden is, omdat zijn verklaringen over de feiten en bedreigingen die zich sedertdien nog voordeden te vaag waren en omdat van deze verklaringen geen bewijzen werden bijgebracht.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure ter staving van de verklaarde bijkomende feiten en bedreigingen enkele stukken bijbrengt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-6; stuk 7). Verweerder verklaart dienaangaande ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad echter in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de bijkomende feiten en bedreigingen die verzoeker aanhaalde en omtrent de stukken die hij heden aanreikt.

2.2.3. Gezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 februari 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS